

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexe C-331/16 și C-366/16

**K.
împotriva
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie**

și

**H. F.
împotriva
Belgische Staat**

(cereri de decizie preliminară formulate de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, și de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

„Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii Europene – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38/CE – Articolul 27 alineatul (2) al doilea paragraf – Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică – Expulzare de pe teritoriu pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică – Conduită care constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății – Persoană a cărei cerere de azil a fost respinsă pentru motive care intră sub incidența articolului 1 secțiunea F din Convenția de la Geneva sau a articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE – Articolul 28 alineatul (1) – Articolul 28 alineatul (3) litera (a) – Protecție împotriva expulzării – Ședere în statul membru gazdă în cei zece ani anteriori – Motive imperative de siguranță publică – Noțiune”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 mai 2018

- 1. Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică – Ordine publică – Noțiune*
(Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 27 și 28)
- 2. Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică – Siguranță publică – Noțiune*
(Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 27 și 28)
- 3. Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică – Măsuri de ordine publică sau de siguranță publică – Restricție națională impusă libertății de circulație și de ședere a unei*

persoane care a făcut obiectul unei decizii de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 1 secțiunea F din Convenția privind statutul refugiaților sau al articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95 – Admisibilitate

[Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 27 alin. (2) primul paragraf]

4. *Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângere a dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică – Conduită care constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății – Persoană care a făcut, în trecut, obiectul unei decizii de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 1 secțiunea F din Convenția privind statutul refugiaților sau al articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95 – Circumstanță nedeterminantă – Obligația de a efectua o apreciere a conduitei persoanei în cauză*

[Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 27 alin. (2) al doilea paragraf]

5. *Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângerea dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică – Protecție împotriva expulzării – Circumstanțe care trebuie luate în considerare înainte de adoptarea deciziei de expulzare*

[Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 28 alin. (1)]

6. *Cetățenia Uniunii – Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre – Directiva 2004/38 – Restrângerea dreptului de intrare și a dreptului de ședere pentru motive de ordine publică sau de siguranță publică – Protecție împotriva expulzării – Condiție – Ședere în cei zece ani anteriori deciziei de expulzare – Condiție de aplicare – Persoană interesată care dispune de un drept de ședere permanentă*

[Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului, art. 28 alin. (3) lit. (a)]

1. Astfel, noțiunea „ordine publică” de la articolele 27 și 28 din Directiva 2004/38 a fost interpretată în jurisprudența Curții în sensul că recurgerea la această noțiune presupune, în orice caz, pe lângă tulburarea ordinii sociale pe care o reprezintă orice încălcare a legii, existența unei amenințări reale, prezente și suficient de grave la adresa unui interes fundamental al societății (Hotărârea din 24 iunie 2015, H. T., C-373/13, EU:C:2015:413, punctul 79 și jurisprudența citată).

(a se vedea punctul 41)

2. În ceea ce privește noțiunea „siguranță publică”, reiese din jurisprudența Curții că această noțiune acoperă atât securitatea internă a unui stat membru, cât și securitatea sa externă (Hotărârea din 23 noiembrie 2010, Tsakouridis, C-145/09, EU:C:2010:708, punctul 43). Securitatea internă poate fi afectată, printre altele, printr-o amenințare directă pentru liniștea și siguranța fizică ale populației statului membru vizat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 mai 2012, I, C-348/09, EU:C:2012:300, punctul 28). În ceea ce privește securitatea externă, aceasta poate fi afectată, printre altele, prin riscul unei perturbări grave a relațiilor externe ale acestui stat membru sau a conviețuirii în pace a popoarelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 noiembrie 2010, Tsakouridis, C-145/09, EU:C:2010:708, punctul 44).

(a se vedea punctul 42)

3. A se vedea textul deciziei.

(a se vedea punctul 47)

4. Articolul 27 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie interpretat în sensul că faptul că un cetățean al Uniunii Europene sau un resortisant al unei țări terțe, membru al familiei unui astfel de cetățean, care solicită acordarea unui drept de ședere pe teritoriul unui stat membru, a făcut, în trecut, obiectul unei decizii de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 1 secțiunea F din Convenția privind statutul refugiaților, semnată la Geneva la 28 iulie 1951 și completată prin Protocolul privind statutul refugiaților, încheiat la New York la 31 ianuarie 1967, sau al articolului 12 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate nu permite autorităților competente ale acestui stat membru să considere în mod automat că simpla sa prezență pe acest teritoriu constituie, indiferent dacă există sau dacă nu există un risc de recidivă, o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății, susceptibilă să justifice adoptarea unor măsuri de ordine publică sau de siguranță publică.

Constatarea existenței unei astfel de amenințări trebuie întemeiată pe o apreciere de către autoritățile competente ale statului membru gazdă a conduitei persoanei în cauză, luând în considerare constatările din decizia de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat și elementele pe care este fondată aceasta, în special natura și gravitatea infracțiunilor sau a actelor care îi sunt imputate, nivelul său de implicare individuală în acestea, existența eventuală a unor motive de exonerare de răspunderea penală, precum și existența sau inexistența unei condamnări penale. Această apreciere globală trebuie de asemenea să ia în considerare timpul care s-a scurs de la pretinsa săvârșire a acestor infracțiuni sau acte, precum și conduita ulterioară a persoanei respective, în special sub aspectul dacă această conduită demonstrează persistența în ceea ce o privește a unei atitudini care atentează la valorile fundamentale prevăzute la articolele 2 și 3 TUE într-un mod care ar putea perturba liniștea și siguranța fizică a populației. Simplul fapt că conduita anterioară a acestei persoane se încadrează în contextul istoric și social specific din țara sa de origine, care nu este susceptibil să se repete în statul membru gazdă, nu se opune unei astfel de constatări.

În conformitate cu principiul proporționalității, autoritățile competente din statul membru gazdă trebuie, pe de altă parte, să pună în balanță, pe de o parte, protejarea unui interes fundamental al societății în cauză și, pe de altă parte, interesele persoanei vizate, referitoare la exercitarea libertății sale de circulație și de ședere în calitate de cetățean al Uniunii, precum și la dreptul său la respectarea vieții private și de familie.

(a se vedea punctele 65-67 și dispozitiv 1)

5. Articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că, atunci când măsurile avute în vedere implică expulzarea persoanei în cauză din statul membru gazdă, acesta din urmă trebuie să ia în considerare natura și gravitatea conduitei persoanei respective, durata și, dacă este cazul, caracterul legal al șederii sale în acest stat membru, perioada care s-a scurs de la conduita care îi este imputată, comportamentul său în această perioadă, gradul pericolozității sale actuale pentru societate, precum și soliditatea legăturilor sale sociale, culturale și familiale cu statul membru respectiv.

(a se vedea punctul 76 și dispozitiv 2)

6. Articolul 28 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/38 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unui cetățean al Uniunii care nu are un drept de ședere permanentă în statul membru gazdă, în sensul articolului 16 și al articolului 28 alineatul (2) din această directivă.

(a se vedea punctul 77 și dispozitiv 2)